

Kaddish de Radu Vancu

© 2023 Casa de Editură Max Blecher

Colecția *Plantații*

Redactor: CLAUDIU KOMARTIN

Ilustrația copertei:

Paginare: PAUL BURCIA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VANCU, RADU

Kaddish / Radu Vancu. – Bistrița : Casa de Editură
Max Blecher, 2023

ISBN

821.135.1

Radu Vancu

Kaddish

CASA DE EDITURĂ
MAX BLECHER
2023

Dragostea mea după ce mi-ai scos corpul din groapa
comună mi-ai găsit în buzunarul din față al hainei carnetul

cu ultimele poezii Era ud De la pământul ud Dar și de la corpul
meu putrezit & îmbibat în hârtie L-ai uscat la soare Stăteai

lângă carnet & așteptai să se usuce ca să vezi dacă se
pot citi poeziile M-am gândit că te uitai la corpul meu

cum se evaporă din carnet Cum se evaporă din poezii Și era
un pic straniu că poeziile se vedeau numai dacă se evapora

corpul meu din ele Era vară M-am evaporat repede & poeziile
au început să se vadă Le citeai & te priveam în același timp din

aerul de deasupra unde mă evaporasem & din groapa comună
unde rămăsesem & din poezii Nu ai plâns Dar am plâns eu Te-ai

uitat mirată cum carnetul se udă iar Ai început să suflă peste
el Peste mine Cu cât suflai carnetul se uda mai tare L-ai pus

în buzunar M-am evaporat de la căldura corpului tău mult
mai repede decât de la soare Cum mă evaporam uneori

de la soarele & moartea dulce care-ți răsăreau împreună
pe față la orgasm Când l-ai scos peste nici un minut perfect

uscat se vedea că nu înțelegi nimic Nici eu nu înțeleg dragostea
mea Te privesc chiar acum din groapa comună Sau poate din

poezii De fapt din amândouă Aerul din jurul tău sunt eu Dacă
simți cum aerul & lumina se fac deodată un fel de sare udă să

nu te sperii Sunt doar eu E doar poezie

(Doar pentru că lumina plânge de la ce scriu
nu înseamnă că sunt viu)

Aș putea să nu-mi aduc aminte de tine dragostea mea dar
lucrurile simple nu merită făcute Simplă e inima

care când moare a și murit Simplu e creierul
care când se oprește chiar s-a oprit

Dar groapa comună nu-i niciodată simplă Aici totul forfotește
până dincolo de sânge Ca-n poezie Ca-n dragoste Tu

dintotdeauna ai fost groapa noastră comună dragostea
mea Noi am trecut din prima secundă dincolo de sânge

(Doar pentru că scriu poemele astea
nu înseamnă că sunt viu)

Ce frumos răsar inimile peste groapa noastră
comună zice Miklós Șșșt zic morții să nu le speriem

Și ne uităm cum inimile alunecă pe deasupra
ca niște pești de lumină Fir întins strigă unul mai de la

margine Bă ce prost ești le-ai speriat urlă vecinul lui
Ba nu s-au speriat boule Câteva inimi au coborât și mai

aproape Morții freamătă ca orfanii la o vizită de înfiere
O aud zice Miklós e Fanni a ta Inima ta ca un somon

de lumină coboară printre morți și începe să înoate
înspre mine

Dragostea mea când carnea mea se topea & se îmbiba
în carnețelul din buzunar știam că niciodată nu te-am

înșelat mai oribil Numai în carnea ta mai intrasem
ca în hârtia asta Nu Invers Numai carnea ta mai intrase

atât de adânc în mine Mă îmbibam & mă așteptam ca
paginile să înceapă să cânte chiar acolo în groapa

comună Cum cânta carnea mea după ce te îmbibai în ea
Cum a cântat neînterupt de când te-am văzut în stația de

tramvai de lângă Keleti & până când glonțul mi-a intrat
în ceafă aici la Abda lângă Győr N-ai să mă crezi când

o să-ți spun că și glonțul străbătând creierul îmbibat de
tine a început să cânte Dar toată groapa comună poate

depune mărturie că așa a fost Așa că-i un mic scandal
că paginile n-au cântat aici jos printre oase Cântecul

ne-ar fi făcut să uităm că nu mai aveam carne Cum ne
facea înainte să uităm că avem carne La vreo 2 luni după

ce m-ai scos din groapă erai deja înapoi la Budapesta pe
strada Pozsony în patul nostru Ai scos carnetul din care

mă evaporasem & l-ai pus lângă tine în pat & l-ai
deschis A început să cânte ca o cutiuță muzicală Ai

rămas întinsă & l-ai ascultat atentă cântând neînterupt
de atunci din iunie 1946 până în februarie 2014 când

te-ai ridicat din pat & ai închis carnetul & ai coborât aici
lângă mine M-ai îmbrățișat & am început să ne îmbibăm

liniștiți unul în altul ca în pământ Ca în hârtie Groapa
comună a început deodată să cânte ca o cutiuță

muzicală

Cum făceai Flammkuchen & te supărai pe cuptorul care
mereu îi ardea partea de jos Deși iubeai cheștiile crocante

Cum îmi turnai mereu mai mult din ibricul de cafea
Deși iubeai cafeaua Cum alegeai mereu pentru mine porția

mai mare din *crème brûlée* Deși iubeai și asta Cum
ai tradus *Aurélia* a lui Nerval & te supărai pe el că s-a sinucis

înainte s-o termine Deși iubeai sinuciderile Cum încercai
să gemi cât mai puțin în orgasm Deși iubeai sexul Cum

te supărai când eu aveam orgasm pe tăcute Deși
iubeai tăcerea Cum te supărai că ești cu 3 ani mai mică

decât mine Eu sunt evident cea mai bătrână dintre noi
(Aveai dreptate Eu urma să mor la 35 tu la 102)

Toate astea iluminează orbitor groapa comună Aproape
cât iluminai tu în zilele triste groapa de sub cer

Știu ce te întrebi Sigur că m-au împușcat aici la Abda
lângă Győr Sigur că aici e groapa noastră comună lângă

memorial Sigur că Fanni m-a găsit aici după 2 ani & m-a
mutat în cimitirul Kerepesi din Budapesta Dar eu tot

în groapa comună din Abda am rămas Tot din groapa comună
scriu Nici nu se poate scrie de altundeva Știu ce te

întrebi Da Și tu mă citești acum tot din groapa
comună Și Starbucksul în care Vancu scrie acum despre

noi e tot din groapa comună Și pozele de azi ale
telescopului Webb sunt tot din groapa comună Oasele

noastre de aici din Abda nu-s deloc mai puțin colorate
& sexy decât pozele alea ale unui univers mort de 13

miliarde de ani Salut Mă numesc Universul și sunt o groapă
comună Salut Mă numesc Literatura și sunt o groapă

comună Salut Mă numesc Radnóti și Știm Știm strigă
oasele De la piramide la Google Photos n-am făcut decât

să ne inventăm gropi comune Deci da Așa e Lângă
poemele asta chiar stai ca lângă o groapă comună

Când le citești chiar dezgropi cu adevărat pe cineva Oasele
din ele chiar au fost vii & vor fi iar vii Dar nu te teme De

aici nu ne va putea muta nimeni Dacă ai citit poemele
astea oasele tale & oasele noastre vor râde fericite împreună

în groapa lor Vom vedea împreună cum cineva apasă
butonul *Select all* pentru toate imaginile lumii Inclusiv

cele cu telescopul Webb & primele imagini ale universului
Vom vedea cum apasă apoi butonul *Delete forever* Vom

asculta apoi atenți Vom auzi fără prea mult efort cum oasele
tale & oasele noastre râd împreună aici în groapa comună

(Însă doar pentru că scriu asta
nu înseamnă că sunt viu)